

Tarjan sepelvaltimosairaus tuli puskista – pallolaajennus oli välttämätön

Minulla alkoi syksyllä 2017 epämääräistä pahoinvointia. Menin terveyskeskuslääkärille ja hän laittoi lähetteen Tyksin neurologille. Pääsin jonkun ajan kuluttua neurologille ja kuunneltuaan kertomustani, hän laittoi lähetteen kallomagneettiin, vatsaultraan, gastroskopiaan ja varmuudeksi vielä kaularankamagneettiin (minulla on kaularanka operoitu 2010 ja 2012).

Tammikuun alussa 2018 minulla alkoi lenkkeillessä ylämäessä tuntua puristavaa tunnetta lapojen välissä ja käsivarret alkoivat puutua olkapäistä alaspäin. Lenkkeillessäni sykkeen noustua puristava tunne tuli myös rintaan ja kuristava tunne kurkkuun. Aktiivisesti harrastamani vesijuoksukaan ei enää sujunut.

Neurologi soitti tammikuun lopussa edellä mainitsemieni kokeiden tuloksista, mitkä olivat kaikki normaalit. Kerroin hänelle uusista oireistani ja hän lupasi laittaa kiireellisen lähetteen sydänpolille.

Pääsin parin viikon kuluttua rasiuskokeeseen, missä oireet tulivat voimakkaana. Kardiologin kanssa sovittiin, että menen seuraavana aamuna Tyksiin varjoainekuvaukseen. Kuvaksessa löytyi tukos, minkä johdosta tehtiin pallolaajennus.

Sairaalassa olin viisi tuntia. Henkilökunta oli ystävällistä ja kaikki sujui hyvin. Mukaani sain paljon ohjeita suullisesti ja kirjallisesti. Diagnoosiksi tuli sepelvaltimosairaus! Sairaus tuli minulle kuin puskista.

En tupakoi, eikä ole ylipainoa, verenpaine on mieluummin alhainen, olen aina harrastanut runsaasti liikuntaa ja syön terveellisesti, mutta suvussani on sepelvaltimosairautta.

Toipumiseni alkoi hyvin. Aloin kevyen lenkkeilyn heti seuraavana päivänä ja nyt kun toimenpiteestä on kulunut kuusi viikkoa, tunnen vointini yhtä hyväksi kuin ennenkin. Fyysinen vointini on palautunut hyvin, mutta henkisesti järkytys tuntuu vievän aikaa enemmän, koska tämä oli sairaus, mitä vähiten osasin odottaa. Sydänyhdistyksen viiden kerran kurssista ja Tyksin ensitetopäivästä sain paljon apua uuteen tilanteeseeni.